

**ПРАВОСЛАВНА ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА
СВЕТА МИТРОПОЛИЈА ВЕЛЕСКА И ПОВАРДАРСКА
БИТОЛА**

До
САС на МПЦ
кој е во раскол со православната Црква

Браќа архијереи,

Ако сметате дека добро правите за Црквата со тоа што ја компромитирате нашата смиреност, тогаш продолжете тоа да го правите уште поневистинито и уште повулгарно од тоа до сега. Пропуштивте во јавноста толку многу невинности што ќе бидат на штета на Црквата многу години. Бидејќи забравивте дека епископот е соборна личност, дека според каноните на Црквата тој е максимално заштитен, токму од причината што ако се валка неговото име се валка и целата Црква, должност ни е како егзарх на Охридската архиепископија, да ве потсетиме дека претеравте. Претеравте во грубоста, во насилството, во измамите, но особено претеравте во нечовештината и канонските престапи кои ги правите. Веројатно сметате дека бидејќи немате канонско единство со православната Црква, имате право да ги отфрлите сите канони на Црквата? До сега бевте само расколници, но отфрлајќи ги каноните веќе постанувате и еретици.

Прво ги прекршивте каноните со одлуката на нашата смиреност да и „престане работниот однос“ во МПЦ, со која неканонска постапка всушност покажавте дека не се разликувате од раководството на некоја фабрика која произведува пижами. Тие не се обврзани да ги чуваат каноните на Црквата, меѓутоа, вие сте дале заклетва за тоа. Ако случајно не го знаете тоа на што сте обврзани да го знаете, ја ползуваме приликава по втор пат да ве потсетиме, дека протерувањето на еден епископ од својата катедра без судски процес и пресуда е потполно несогласно со канонскиот поредок на Црквата Божја.

Историјата на Црквата покажала дека една неканонска постапка повлекува и низа други, а тоа и се случи со вашата неканонска одлука. Ве одведе во друга состојба, непозната за канонското подрачје на Црквата и поставите со митрополијата велешка и повардарска, која не е упразнета или овдовена, бидејќи нејзиниот митрополит ниту е упокоен, ниту е под забрана на свештенодејство, ниту е осуден, да управува САС на МПЦ. Тоа досега е невидено, но кај вас е сè можно, па веројатно утре ќе се случи како што рекол и оној поп во анегдотата, дека е можно да се служи Литургија и на ракија, не само на вино. Брзо видовте дека тоа небива, дека вашиот изум во пракса е неспроведлив и поставивте администратор на митрополијата во лицето на митрополитот Тимотеј. Тој, пак, веројатно од срам што сепак е свесен дека сите овие постапки се противцрковни и противканонски, себе си се претставува како некаков координатор, не администратор. Измисли термин, потполно непознат во еклисиологијата и вековното канонско право на Црквата, но со тоа и несвесно го покажа идентитетот на црквата на која припаѓа. Како што политичките групи во собранието имаат

свои координатори, така и расколничката црква, која и самата дејствува како политичка паритија, си поставувала свои координатори.

Но, за глупоста да биде уште поголема, тој координатор, не делува ниту како координатор, ниту како администратор, туку како избран и интронизиран митрополит на велешката и повардарска митрополија. За време од два месеца, веќе ракоположи тројца свештеници, пракса која не треба да ја прави ниту месобљустителот на упразнета епархија. Ги промени светите антиминоси потпишани од нашата смиреност и постави свои. Тоа е најголемиот доказ дека тој ги надминал овластувањата дури и на администратор, но не е проблемот во него. Митрополитот Тимотеј е човек со ограничени способности, србин кој заради власт се откажал од српството, но сеуште не научил да зборува македонски. Проблем е ако сите во Синодот мислат како него. А, изгледа дека сите така мислат. Зашто ако имаше разлика во мислењето тоа веќе ќе беше познато.

Помеѓу православните Цркви создадовте слика дека сте несериозни луѓе, луѓе кои не знаат што сакаат и кои лесно си ги повлекуваат потписите. До кога ќе останете во раскол од етнофилетистички причини? Вреди ли во овој свет нешто повеќе од спасението и заедницата со Бога? А, во расколот браќа, нема спасение, зашто нема Свети Дух. Не го измисливме ние ова, ова е учење на Црквата од најстаро време, учење на Св. Кипријан Картагински и Св. Августин Ипонски. Не заборавајте дека вашата одговорност е многу поголема отколку на свештениците или лаиците, многу поголема од онаа на политичарите и претседателите на држави и почнете еднш да се однесувате како епископи.

Бог ни е сведок дека сево ова го пишуваме најдобронамерно, меѓутоа како ќе го сфатите зависи од вашата добра волја да влезете веќе еднаш во Црквата или сеуште да останете надвор од нејзините граници.

Ваш брат,

Митрополит велески и повардарски
и егзарх охридски
+Јован